

Sygn. akt V KK 293/12

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący)

SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Anna Kowal

w sprawie M.K.

skazanego za przestępstwo z art. 244 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 22 listopada 2012 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego

z dnia 29 marca 2012 r.,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Z. do ponownego rozpoznania,**
- 2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 29 marca 2012 r. Sąd Rejonowy uznał oskarżonego M. K. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 244 k.k. i za to na podstawie tego przepisu przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po przyjęciu jednej stawki na kwotę 10 złotych.

Kasację od tego prawomocnego wyroku nakazowego wniósł Prokurator Generalny zaskarżając go w całości na korzyść skazanego i zarzucił rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisów prawa karnego procesowego – art. 502 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego, w postępowaniu nakazowym, kary grzywny w wysokości przekraczającej przewidzianą w tym przepisie, tj. powyżej 100 stawek dziennych. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, albowiem doszło do naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 502 § 1 k.p.k. przez orzeczenie kary grzywny w postępowaniu nakazowym powyżej ustawowej granicy jej wymiaru. Zgodnie bowiem z tym przepisem wyrokiem nakazowym można orzec m.in. karę grzywny w wysokości do 100 stawek dziennych. Tym samym stwierdzone uchybienie miało charakter rażący i mający istotny wpływ na treść wyroku. Dlatego też zachodziła konieczność jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Z uwagi na zaskarżenie wyroku nakazowego na korzyść oskarżonego, w ponownym postępowaniu będzie obowiązywał zakaz *reformationis in peius* (art. 443 w zw. z art. 518 k.p.k.). Wynikający z tego przepisu zakaz wydania surowszego orzeczenia należy powiązać z art. 434 § 1 k.p.k. i stwierdzić, że oznacza on zakaz pogorszenia sytuacji prawnej oskarżonego w ponownym postępowaniu w stosunku do poprzednio wydanego wyroku. W konsekwencji oskarżonemu należy ponownie wymierzyć karę grzywny w postępowaniu nakazowym, a więc przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k., jednak w niższym wymiarze. Dlatego też Sąd Rejonowy powinien jeszcze raz rozpoznać sprawę w tym postępowaniu i wydać wyrok nakazowy, z tym że kara grzywny nie może przekroczyć 100 stawek dziennych.

Z tych też względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.